

Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW.: dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9⁰⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 (tylko w godz. urzędowania), fax. 22-636-69-55.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

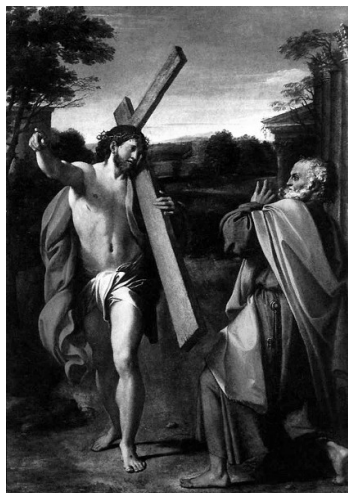
XXII niedziela zwykła

3 września 2017 r.

LITURGIA SŁOWA

Jr 20,7-9; Ps 63; Rz 12,1-2; Mt 16,21-27

Jezus zaczął wskazywać swoim uczniom na to, że musi iść do Jerozolimy i wiele cierpieć od starszych i arcykapłanów, i uczonych w Piśmie; że będzie zabity i trzeciego dnia zmartwychwstanie. A Piotr wziął Go na bok i począł robić Mu wyrzuty: „Panie, niech Cię Bóg broni! Nie przyjdzie to nigdy na Ciebie”. Lecz On odwrócił się i rzekł do Piotra:

„Zejdź Mi z oczu, szatanie! Jesteś Mi zawadą, bo nie myślisz o tym, co Boże, ale o tym, co ludzkie”. Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: „Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je. Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł? Albo co da człowiek w zamian za swoją duszę? Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego razem z aniołami swoimi, i wtedy odda

każdemu według jego postępowania”. – *Oto słowo Pańskie.*

Tak często się mówi: Wszystko będzie dobrze, trzeba myśleć pozytywnie. Słowa mają „zaklinać” rzeczywistość, aby nic złego nas nie spotkało. Także Piotr, gdy Jezus zapowiedział swoją mękę i śmierć, zareagował podobnie: „Panie, nie przyjdzie to nigdy na Ciebie!” Jezus mówi nam prawdę: nie zawsze i nie wszystko będzie w naszym rozumieniu dobrze. Ważne jednak, aby w cierpieniach i trudach, które na pewno przyjdą, nie tracić z oczu „nadziei naszego powołania” i całym sercem przylgnąć do Chrystusa. Idąc wraz z Nim przez w cierpienie i krzyż, dojdziemy do chwały zmartwychwstania, gdzie nas oczekuje.

Bogna Paszkiewicz, Oremus

MATKA BOŻA SIEWNA

8 września wspominamy ze czcią i wdzięcznością Narodziny Matki Bożej. Święto to pobudza nas w szczególny sposób do dziękczynienia za ten wielki dar Bożej Miłości.

Rodzi się bowiem Maryja, która – jak śpiewamy w jednej z pieśni – została „przed wiekami przejrzana i za Matkę wybrana, Jezusowi Chrystusowi, Niepokalana”. Kościół, ciesząc się Maryją, woła w dzień Jej święta słowami liturgii: „Twoje narodzenie, Bogurodzico Dziewico, zwiastowało radość całemu światu; z Ciebie się narodziło Słońce Sprawiedliwości, Chrystus, który jest naszym Bogiem. On

uwolnił nas od potępienia i przywrócił nam łaskę. On zwyciężył śmierć i dał nam życie wieczne” (antyfona na „benedictus”).

Kościół nazywa Maryję Gwiazdą Zaranną zwiastującą bliski wschód słońca, czyli spełnienie obietnicy.

„Istotnie, tak jak gwiazda owa, «jutrenka», poprzedza wschód słońca, tak Maryja, od swego Niepokalanego Poczęcia, poprzedziła przyjście Zbawiciela, wschód

Słońca Sprawiedliwości w dziejach rodzaju ludzkiego” (Jan Paweł II, *Redemptoris Mater*, nr 3).

Ewangelia nie mówi o narodzeniu Maryi. Gdy św. Mateusz kończy rodowód Chrystusa słowami: „Jakub był ojcem Józefa, męża Maryi, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem”, wymienia Ją po raz pierwszy i od razu ukazuje jako Matkę Zbawiciela. Boskie macierzyństwo było główną przy-

czyną narodzenia się Maryi. Ona po to została stworzona, aby porodzić Jezusa Chrystusa. Ewangelia nie wymienia też imion rodziców Maryi i miejsca Jej narodzenia. Braki te uzupełniają pisma apokryficzne, które są ważnym przekazem wiary chrześcijan żyjących w pierwszych wiekach. Wśród nich wyróżnia się Protoewangelia Jakuba, napisana w połowie II wieku. Apokryf ten podaje imiona rodziców Maryi, którymi są Joachim i Anna. Mówi o miejscu narodzenia i dzieciństwie Maryi, o oddaniu Jej przez rodziców na dalsze wychowanie do świątyni.

Istnieje wiele niejasności i rozbieżności co do właściwej daty narodzin Matki Bożej. Jeżeli przyjmujemy, że Jezus narodził się w pierwszym roku, to Maryja - między 20. a 16. rokiem przed narodzeniem Chrystusa. Istnieje również wiele hipotez dotyczących miejsca Jej narodzin. Wskazują one Setoris i Betlejem, trzecia hipoteza - tzw. zachodnia - wskazuje na Nazaret, czwarta - wschodnia, powołująca się na św. Jana Damascyńskiego, wskazuje na Jerozolimę - miasto, w którym na miejscu obecnego kościoła św. Anny miał stać dom rodziców Maryi.

W Jerozolimie miało również początek święto Narodzenia Maryi, które obchodzono co roku 8 września, w rocznicę poświęcenia kościoła pw. Matki Bożej.

W naszej Ojczyźnie święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w szczególny sposób upodobał sobie wiejski lud, nazywając je świętem Matki Boskiej Siewnej. Był bowiem taki dawny zwyczaj,

że dopiero po tym święcie i po przygotowaniu pól zaczynało jesienne siew:

*Gdy o Matce Bożej zasiano,
To ani za późno, ani za rano.*

To święto kościelne staje się również tematem dla poetów. Poświęca mu jeden ze swoich wierszy Józef Skóra. W wierszu: Matka Boża Siewna pisze:

*Idzie Matka Boska Siewna
po jesiennej roli,
wsiewa ziarno w ziemię czarną
w złotej aureoli.
Rzuca swe płomienne blaski
na pola i sioła,
Miłosierna, pełna łaski
patrzy dookoła...*

W święto Matki Bożej Siewnej, jak kaže dawny zwyczaj, rolnicy przynoszą ziarno przeznaczone na tegoroczny zasiew. Kapłan, poświęcając je, wypowiada następującą modlitwę: „Boże, Ty sprawiasz, że wszelkie nasiona wpadłszy w ziemię obumierają, aby wydać plon. Prosimy Cię, pobłogosław te ziarna zbóż i inne nasiona. Zachowaj je przed gradem, powodzią, suszą i wszelką szkodą, a ziemię użyźnij rosą z nieba, aby rośliny z nich wyrosłe wydały obfite plony. Spraw też, abyśmy za przykładem Najświętszej Maryi Panny przynosili łon stokrotny przez naszą wytrwałość w pełnieniu Twojej woli”.

I tak zaorane zagony czekają na przyjęcie nowego daru - ziemia wkrótce otrzyma nowe ziarno; ono jeszcze przed nadejściem zimy uraduje nasze oczy zielenią. Na wiosnę ziarno przygarnięte przez ziemię, wraz z całą naturą, wybuchnie bogatym wzrostem. Pod

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

871 Wiernymi Kościoła są ci, którzy przez chrzest wszczępieni w Chrystusa, zostali ukonstytuowani Ludem Bożym i stawszy się z tej racji na swój sposób uczestnikami kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Chrystusa, zgodnie z własną pozycją każdego, są powołani do wypełniania posłania, jakie Bóg powierzył Kościołowi w świecie.

872 Z racji odrodzenia w Chrystusie wszyscy wierni są równi co do godności i działania, na skutek czego każdy, zgodnie z własną pozycją i zadaniem, współpracuje w budowaniu Ciała Chrystusa.

koniec lata znów uraduje nas plonem stokrotnym.

Nic więc dziwnego, że Kościół pragnie 8 września, a więc pod koniec lata i na progu jesieni, uczcić Matkę Bożą, wspominając Jej narodzenie. Jej przyjście na świat tak bardzo przywołuje w wyobraźni obraz jesiennego siewu. W Maryi bowiem Bóg powierzył ziemi drogocenne „ziarno”, które w przyszłości wyda plon.

„Błogosławiony jest owoc żywota Twojego...” - modlą się dziś tysiące ludzi wierzących na całej ziemi.

ks. Zenon Mońka

NIEPOKALANE SERCE MARYI, PRZYRZEKAMY!

Episkopat Polski w Jubileuszowym Roku 100. rocznicy objawień fatimskich, 6 czerwca w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach w Zakopanem odnowił Akt Poświęcenia Kościoła w Polsce Niepokalanemu Sercu Ma-

ryi. Zgodnie z zaleceniem Konferencji Episkopatu Polski Akt ten zostanie ponowiony w każdej polskiej diecezji, parafii i rodzinie w święto Narodzenia Matki Bożej, 8 września 2017 roku. Oto pełna treść Aktu Poświęcenia Kościoła w

Polsce Niepokalanemu Sercu Maryi:

**O Święta i Niepokalana
Dziewico!**

Jakimi pochwałami zdołamy wyślawić Ciebie, która zamknęłaś w swym łonie Tego, którego niebio-

sa ogarnąć nie mogą. Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona.

Oto mija już sto lat od Twojego objawienia się trojgu dzieciom w Fatimie, gdzie prosiłaś o modlitwę i pokutę za grzeszników oraz o nawrócenie. Dzisiaj stajemy przed Tobą my, polscy biskupi, duchowieństwo, osoby życia konsekrowanego, wierni świeccy i zwracamy się do Twego Niepokalanego Serca, postanawiając rzetelnie odpowiedzieć na Twoją prośbę.

Pragniemy, z Bożą pomocą – na różnych płaszczyznach naszego życia i pracy – stanowić jeden, nawracający się nieustannie Lud Boży, w którym nie ma nienawiści, przemocy i wyzysku. Pragniemy żyć w łasce uświęcającej, aby nasz Kościół stał się prawdziwym Domem Bożym i Bramą Nieba.

Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy!

Matko Świętej Rodziny z Nazaretu, bądź opiekunką polskich rodzin. Chcemy uczynić wszystko co niezbędne, by bronić godności kobiety i wspomagać małżonków w wiernym wytrwaniu w świętym związku sakramentalnym. Zobowiązujemy się bronić związku małżeńskiego ustanowionego przez Boga i nie dawać posłuchu podszeptom złego ducha, zachęcającego nas do nadużywania wolności i do realizowania złe ro-

zumianej tolerancji. Chcemy, aby wszyscy małżonkowie objawiali swoim życiem Bożą miłość, a dzieci i młodzież nie utraciły wiary i nie zostały dotknięte zepsuciem moralnym.

Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy!

Maryjo, Przybytku Ducha Świętego, Ty chroniłaś poczęte życie Jezusa a teraz uczysz nas, jak troszczyć się o dzieci nienarodzone. Chcemy dar życia uważać za największą łaskę od Boga i za najcenniejszy skarb. Postanawiamy stać na straży poczętego życia, aby każdy człowiek mógł wzrastać w pokoju i bezpieczeństwie we własnej rodzinie.

Niepokalane Serce Maryi,

przyrzekamy!

Rodzicielko Założyciela Kościoła, my polscy biskupi – w naszej pasterskiej posłudze – będziemy dążyli do tego, by wzrastało i umacniało się Mistyczne Ciało Chrystusa, by duchowieństwo dochowywało wierności Bogu, Krzyżowi świętemu i Ewangelii, a osoby życia konsekrowanego realizowały swój zakonny charyzmat i były dla świata czytelnym znakiem obecności Twojego Syna.

Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy!

Nasza Matko i Królowo, pragniemy – poprzez autentycznie chrześcijański styl życia – przyczyniać się do powrotu tych, którzy odeszli z Owczarni Chrystusa, aby odnaleźli na nowo Twojego Syna i zrozumieli, że tylko On jest „Drogą i Prawdą i Życiem” (J 14,6). Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy! Przyrzekamy uczynić wszystko, aby w naszym życiu osobistym, rodzinnym, narodowym i społecznym realizowała się nie nasza własna wola, ale wola Twojego Syna. Poświęcając się Twemu Niepokalanemu Sercu, pragniemy jak najściślej zjednoczyć się z Tobą, Najświętsza Dziewico, oddając się Chrystusowi – jedynemu Zbawicielowi, który żyje i króluje na wieki wieków.

Amen.

NIE MYŚLISZ O TYM, CO BOŻE

Piotr w wypowiedzi Mistrza dostrzegł zapowiedź Jego klęski, a nie dostrzegł zawartej w słowie „zmarłychwstanę” zapowiedzi zwycięstwa. Zaczął więc przekonywać Mistrza, że klęska nigdy na Niego nie przyjdzie. Piotr znał tylko jedną skalę wartości opartą na sukcesie. To wizja według której budujemy nasz ludzki świat. W nim nie ma miejsca na klęskę. Szczęśliwe życie człowieka to droga od sukcesu do sukcesu. Od bardzo dobrego świadectwa w klasie pierwszej po stanowisko profesora, od

pięknie wyrecytowanego wierszyka w przedszkolu do występów na estradach świata, od zwycięstwa w sportowych zawodach w rodzinnej miejscowości po złoty medal olimpijski. Na ideał życia składa się udane dzieciństwo, udana młodość, udane małżeństwo, udane dzieci, udana starość, a więc życie stanowiące pasmo sukcesów. Każda porażka jest zaprawiona goryczą, jest przeszkodą w zdobywaniu celu. Nie mówiąc już o klęskach uniemożliwiających realizację życiowych planów, takich jak nieuleczalna

choroba, kalectwo czy przedwczesna śmierć.

Tymczasem w ewangelicznym myśleniu klęska jest potraktowana jako stopień wiodący do celu. Tym różni się myślenie Boga o życiu doczesnym od naszego myślenia. Jego wizja życia ujmuje klęskę jako nieunikniony etap na drodze do zwycięstwa. Trzeba umieć przegrać, aby ostatecznie wygrać. Trzeba umieć stracić, by zyskać. Trzeba umieć umrzeć, by żyć.

Człowiek zamknięty w doczesnym myśleniu nie jest w stanie zrozumieć

sensu klęski. Może ją przyjąć jedynie przez wiarę. W ludzkiej logice klęska się nie mieści – jest złem. W logice Boga często stanowi warunek dorastania do wielkich wartości. Jezus chcąc nas o tym przekonać, sam dobrowolnie wszedł na drogę cierpienia, poniżenia, śmierci. W dniu swego Zmartwychwstania oświadczył swoim uczniom: „Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swojej chwały?” (Łk 24, 26).

Ostre upomnienie, jakie kieruje Jezus do Piotra: „Zejdź Mi z oczu, szatanie! Jesteś Mi zawadą, bo nie myślisz o tym co Boże, ale o tym co ludzkie”, zmusza do głębszej refleksji nie tylko nad różnicą, jaka istnieje między naszym doczesnym myśleniem a myśleniem Boga, lecz również nad sposobem działania zła.

Piotr, który co dopiero został nazwany przez Jezusa opoką, na której zbuduje Kościół, otrzymuje imię szatana. Za co? Czy radził Mistrzowi coś złego? Nie, radził Mu tylko kierować się doczesną hierarchią wartości. Pośrednio zaś wzywał do odrzucenia myślenia Bożego w imię myślenia ludzkiego. Zło chce zamknąć człowieka w myśleniu czysto doczesnym, w myśleniu w kategoriach sukcesu. To silna pokusa, doskonale harmonizująca z naszym sposobem wartościowania. Jeśli to się udaje, człowiek staje się niewolnikiem doczesności.

Piotr musi ponieść klęskę, by odkryć tajemnicę myślenia Bożego. Przeżyje

Małżeństwo, życie konsekrowane, kapłaństwo - każde powołanie zaczyna się od spotkania z Jezusem, który daje nam radość i nową nadzieję; i prowadzi nas, także poprzez próby i trudności do coraz pełniejszego spotkania z Nim i do pełni radości.

klęskę swego Mistrza i przeżyje klęskę własną, gdy wobec służącej zaprze się Jezusa. Dopiero te przeżycia pomogą mu w odkryciu tajemniczej drogi wiodącej do wartości, o które chodzi Bogu. Kiedy po latach pracy zostanie przybity do krzyża na Watykańskim Wzgórzu, będzie już w pełni przekonany, że droga do nowego życia wiedzie przez śmierć.

Skoro w Bożą hierarchię wartości jest wkomponowane cierpienie, niepowodzenie, klęska, to dla człowieka wierzącego godzina klęski może być godziną łaski. W klęsce człowiek zbliża się do Boga. Wtedy jego nogi dotykają ewangelicznej drogi i mogą odnaleźć jej autentyczne piękno. Wyjście ze świata myślenia ludzkiego i wejście w świat myślenia Bożego często dokonuje się przez bolesne doświadczenia. Wspomnę tylko matkę ostentacyjnie stroniącą od Kościoła. Jak grom uderzyła w nią klęska. W katastrofie lotniczej zginął jej jedyny umiłowany syn. Przez kilka lat co-

dziennie wędrowała na jego grób. Wreszcie z posrebrzonymi od bólu włosami przekroczyła próg kościoła, by wyznać, że straciła syna, by odnaleźć Boga. Pod wpływem tej tragedii przeszła z myślenia zamkniętego w ciasnych granicach doczesności, w świat wartości dostępnych przez wiarę. Potrzebna jej była klęska, by przez nią dorosnąć do większych, duchowych wartości.

Nie wszystkie klęski prowadzą do zwycięstwa. Bywają takie, które rodzą jeszcze większy bunt wobec Stwórcy, i pociągają za sobą jeszcze boleśniej-sze klęski. Wszystkie doczesne sukcesy mają swój kres. Dopiero ten, kto odkryje tę prawdę i zacznie szukać celu życia poza doczesnością, wchodzi w myślenie Boga. Wówczas jego życie wypełnia pokój, zarówno wtedy gdy wszystko układa się pomyślnie, jak i wtedy gdy dosięga go niepowodzenie.

Ks. Edward Staniek

OGŁOSZENIA

✓ **Kurs bierzmowania dla dorosłych** – rozpocznie się w poniedziałek, 18.09. o godz. **19.30** w dolnym kościele. Zapisy w kancelarii i na pierwszym spotkaniu.

✓ **Kurs bierzmowania dla młodzieży** – rozpocznie się w poniedziałek 4.09 o godz. **19.00** w Kaplicy MB. Zapisy na pierwszym spotkaniu. Grupa, która rozpoczęła kurs w zeszłym roku zaproszona jest na pierwsze spotkanie po wakacjach – w poniedziałek 11.09. o godz. **19.00**, także w Kaplicy MB.

✓ **8 września** – w piątek obchodzimy święto **Narodzenia NMP**. W tym dniu dokonamy Aktu Poświęcenia Kościoła w Polsce Niepokalanemu Sercu Maryi – podczas Mszy św. o godz. **9.00**.

✓ **Biblioteka parafialna czynna jest w niedziele od godz. 11.00 do 13.00 oraz w czwartki od 17.00 do 19.00. Zapraszamy!**

✓ **W księgarni parafialnej** do nabycia są podręczniki do religii na wszystkich poziomach nauczania oraz zeszyty. Zapraszamy do zapoznania się z przygotowaną ofertą.

✓ **Od 1 września kancelaria parafialna jest otwarta od wtorku do piątku w godz. 9.00 – 10.00 i 16.00 – 17.45.**

✓ W tym tygodniu obchodzimy: we wtorek – wsp. św. **Matki Teresy z Kalkuty**; w piątek – święto **Narodzenia NMP**.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Ofiarodawcom składamy serdeczne „Bóg zapłać”.

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz parafianie.

www.swaugustyn.pl